

● Szeged peremén (11.)

Kecskéstelep kamionos összkomfortja

Kecskéstelepnek ugyan nem volt 32 neve, mint a szocreál romantika szerint Ságvári Endrének, de azért megélt már egy-két keresztelőt. Éppenséggel azt is, amikor Szeged e déli körzete Ságvári Endre nevét kapta. Majd azt, amikor visszatérve a hagyományokhoz, újfent Kecskéstelep név került a Szeged térképekre. De aki most szeretné földidézni az egykori kecskési hangulatot, bizony alaposan csalódná fog, hiszen a régen volt városrésznak mára már nyoma sincs. A hatvanas-hetvenes nyolcvanas években sok száz új beköltöző gyarapította a kecskési polgárlétszámot, új utcákra új házak épültek, s ma már mintegy kétezer ember vallja kecskéstelepnek magát.

A Szabadkára vezető út mentén arról faggattuk az itt élőket, hogy két évvel az ezredforduló előtt mennyire érzik otthonosnak városrészüket, s milyen gondok megoldásában remélnek segítséget Szeged vezetésétől.

Nagyon otthonos telep ez, összetérő, egymás értékeire is figyelő szomszédokkal. Így aztán nem is tud igazán ide befészkelni a bűnözők. Különösen Szeged felől érkezvén, az út jobb oldalán, ahol én is lakom, lehetünk biztosak abban, hogy a rossz szándékú idegent gyorsan elzargatják a lakók is, meg az éles szemű, nagyhangú kutyák is – kaptuk kecskéstelep sétánk során a legelső véleményét. Eppen egy 25 év Kecskéstelepen lakó úr mondta még el azt is, hogy jó lenne, ha többet költenének a városrészes csatornázására, meg ha elkészülne végre az az út is, ami Kecskést Klébsbergteleppel köti majd össze.

Sorompós panaszok

Nem más, mint Darvas Tibor, a MÁV tisztje kötötte csokorba tapasztalatait. Darvas urat úgy is ismerhetik sokan, mint a Szeged nagyállomás, a rendező pályaudvar, vagy éppenséggel a Tisza pályaudvar állomásfőnökét, így aztán nem véletlenül kérdeztük meg tőle:

● *Ha már ennyire elégedett a kecskéstelepi közállapotokkal, mit szól ahhoz, hogy itt napjában ezerszer is lecsukják a sorompót, s az is rostokolhat hosszú percekig, aki mondjuk Jugóba, vagy akár csak Szentmihályra tartana, de az is, aki szeretne bejutni Szeged városába?*

– Először is nem ezerszer, csak mondjuk 86 alkalommal csukódik le a vasrúd, már amennyiben személyszállító vonat közeleg. Ugyanis ezen a szakaszon éppen ennyi szerelvény robbog el 24 óra alatt. Ezért is dugták össze a fejüket már több évvel ezelőtt a MÁV, a város, s persze az állam képviselői, azon vitatkozván, hogy alul- vagy fölüljáróval oldják-e meg a kecskési csomópont problémáját? Mert ha valahova Szegeden, hát ide mégiscsak illenék már komolyabb átkelőt építeni. Fölüljáró semmiképp nem

Ritka pillanat: a Szabadkai úton egyetlen kamion sem dübörög a Balkán felé... (Fotó: Schmidt Andrea)

mutatna jól, hiszen töltés fölé ilyen emelni még senki nem látott. Aluljáróra meg pénz nincs, hiszen sok száz millióba kerülne. Ezért maradt megoldásnak az az elektromos biztonsági rendszer, ami már vonatérzékelő, vagyis csak akkor csukja a sorompót, ha valóban közeli a szerelvény. Ezzel az autók várakozási ideje sokat csökkent, s kevesebb lett a panaszkodó is.

Az lehet, hogy úgy nagy átlagban kevesebben dörömbölnék a MÁV kapuján a kecskési sorompó miatt. De nagy átlag ugyebár nem létezik, csak furcsa szituáció. Mi is egy ilyenbe keveredtünk Kecskéstelep fútján beszélgetvén, ugyanis – meghallva Darvas Tibor szavait – a bolt előtt egy fuvaros vállalkozó azonnal kontrázott. Megtűlése szerint ugyanis nagy szerencsétlensége ennek a körzetnek az a cudar sorompó, s mondhatnak néki bármit is a mávosok, itt bizony építkezni kéne.

Igazán nem illő a hirtelen támadt szópárbajba beleavatkozni – véltük –, s már sétáltunk is tovább. Egészen özvegy Szécsi Lajosné házáig. Marika néni 1956 óta lakik a kis épületben, szeme láttára alakult át a csöndes külvárosi körzet nagy forgalmú kertvárossá.

Kiskerti csöndsirató

– Amikor ide költöztünk a férjemmel, aki a helyi térszében dolgozott kovácsként, bizony még olyan ritkán jártak erre felé az autók, hogy nyugodt szívvel kiengedhettük a ház elé a tyúkokat. De ma már ki merne ilyen tenni? – mutatott az utca felé, ahonnan vastagon hömpölygött a kertbe a zaj. S miközben a dobhártya túrta a félpercenként, vagy még gyakrabban elszáguldó kamionok robaját, Marika néni azokról az időkről mesélt, amikor a kecskésieket a termelőszövetkezet mellett még két nagyobb munkahely foglalkoztatta Szegeden. Az egyik ugyabár a vasút volt, hiszen maga a telep is a MÁV szolgáloinak épült egykoron, a másik pedig a vágóhid, amelyből aztán kinőtt a

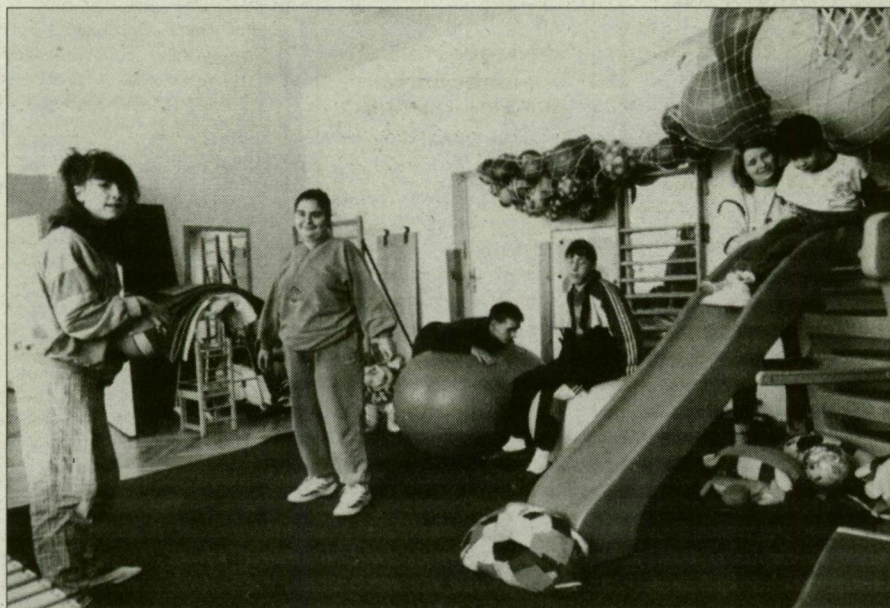
messze földön híres Pickler gyár a Horgosi útra.

– Magam is több mint húsz évig dolgoztam a húsbiparban. Most pedig, nyugdírjasként, már csak a kertművelésem, mint annyian itt Kecskésen. Nem nagy földterületek ezek, leginkább 200 négyzetméter tartozik egy-egy házhoz, de a háztartás szükségleteit meg lehet termelni, meg aztán sokan még a piacra is fuvaroznak zöltséget, virágot.

Szót ejtünk az új építkezésekről is Marika néni 1927-ben épült háza előtt. Mint megtudom tőle, mára igen csak elfogytak a telkek, nincs hova új falakat húzni, meg aztán alaposan megdrágult minden, ami egy új otthonhoz szükséges. Különösen a Szabadkai út környékén éri sokat egy porta, mert a forgalom ugyan riasztóan nagy, de mégis csak központi fekvésű terület ez, ahonnan percek alatt elérhető Szeged belvárosa is.

Iskolára milliókat?

De mielőtt bárki azt hihetné, hogy Kecskésen szólni sem lehet az autók zajától, elárulhatjuk: betérvén akár a legelső mellékútra is, már a csönd kapaszkodik az idegenbe. A néptelen, délelőti utcákat járva csak gyerekek zivajára figyelhetünk föl Kecskéstelep központjában.

A Fekete István Általános Iskolában nagy szeretettel és féltő gonddal foglalkoznak a beteg gyermekekkel

Nem véletlenül. Óvoda és iskola kerítése ér itt egymáshoz, s miközben a kisebbek nagyokat haragnak a januári tavasz meleg levegőjéből, a sulisok tantermeikben barátkoznak a tudománnyal. Htles iskola a Fekete István nevet viselő. Nem túlzás azt állítani, hogy az országban is egyedülálló, hiszen itt együtt tanulnak az egészséges és az olyan gyerekek, akiket vagy már magzat korukban, vagy a szüléskor, netán azt követően ért olyan hatás, ami sérülést okozott a központi idegrendszerben. A 160 diákos iskolában most 21 beteg gyermekkel foglalkoznak a világhírű Pető módszer tapasztalatait felhasználva – tudtuk meg Kmetovits Andrástól, a Fekete István Általános Iskola igazgatóhelyettesétől, aki elmondta: nem hogy sűrűlődsokhoz nem vezet az egészség és a sérült gyermekek közös tanulmányi rendje, hanem éppen azt tanulják meg a kicsik, hogyan is kell együtt élniük, egymást segíteniük.

– Még 1989-ben indult első speciális csoportunk, s mára már nem csak Szegedről, de a környező településekről is ide hozzák a kicsiket. Szeretnénk még több gyermeket befogadni, de ehhez mind a hely bővítésére szükség lenne, mind pedig újabb szakképzett pedagógusokat fel kellene venni. Ezért is fogadunk örömmel minden

olyan segítséget, amit akár az önkormányzat, akár alapítványok vagy magánszemélyek adhatnak – mondta el dr. Galáné Soós Rita, a csoport vezető konduktora. Az igazgatóhelyettes pedig már arról beszélt, hogy üresen álló területe van is az iskolának egy új épületszárny létrehozásához, csak hát a milliók hiányoznak.

Aszfalt alá csatornát

Milliók ügyében pedig legjobb azonnal a település rész városi képviselőjéhez fordulni. Papp Zoltán szenátor úrtól aztán meg is tudhatuk, hogy olyan sok millióról szó sem lehet, ha mondjuk a képviselői alap pénzeit számoljuk össze.

– Egy évre 1,6 millió forint jut Kecskéstelepek ebből a pénzből, s ezt az utolsó fillérig az úthálózat fejlesztésére költjük. Nem véletlenül, hiszen akár csak Szeged többi peremkerületében, így Kecskésen is az okozta évtizedeken át a legégetőbb gondot, hogy sáros utakon kellett az itt élőknek közlekedniük. Emellett joggal panaszkodhattak a kecskésiek a csatornázás hiányára is. Így aztán a rendelkezésre álló pénzeket – a képviselői alap mellett a várostól kapott egyéb összegeket is – igyekeztünk úgy felhasználni, hogy egyszerre segítsünk

mindkét problémán. Mert csak akkor van értelme aszfaltolni, ha előbb elkészül a csatorna is. Mára az utcák ötven százalékában már mindkét közmű megépült, s az ideén két újabb utcát csatornázunk. Szeged déli körzetében az is segíti az ilyen jellegű fejlesztéseket, hogy a város ad otthont ideén a kajak-kenu világbajnokságnak, s ennek méltó megrendezéséhez szükségeltetik a terület rendezése is. Szerencsére így látta ezt az állam is, s mivel központi pénzek erősítik Szeged kincstárát, látványosan megújul elsősorban a szentmihályi terület. De, mint mondtam, Kecskésnek is jut a fejlesztési pénzekből.

● *Utak és csatornák mellett mire költöttek még az elmúlt években Kecskéstelepen?*

– Felújítottuk az óvodát, a művelődési házat, elkészült az iskola fűtőkorszerűsítése is. A Fekete István Általános Iskola egyébként az utolsó szénél fűtött gyermekintézménye volt a városnak, de ez ma már csak emlék. A kecskésiek régi gondja oldódott meg akkor, amikor megnyílt a gyógyszertár, s ha jobban belegondolunk, ma már Kecskéstelep Szeged egyik legkomfortosabb városrésze. Most már azon kell együtt gondolkodniuk a lakóknak, a városvezetőknek, miként is lehetne még szebbé varázsolni az utcákat, a játszótérket. Mert arról sajnos nemigen lehet szó, hogy újabb földterületek felosztásával alakítsanak itt ki építési telkeket, hiszen ez a körzet a repülőtér biztonsági területéhez tartozik.

Töltésoldal szeméthegeyi

– Nagyon szép összképet kaptunk öntől Kecskéstelepről, de bizonyára tudja, hogy azért még van háttérük a panaszkodóknak is. Mert ugyebár a vasúti átjáró sorompója miatt éppúgy szentélgelnek egy páran, mint mondjuk a Gera Sándor utcában tervezett, Klebsbergtelepre átvezető út tervei miatt. Aztán az általános iskola diáksága is örömmel látna még több pénzt a városi keretből. S persze megemlíthetjük azo-

kat a haragoskodókat is, akik éppen a repülőtér közelsége miatt szitkozódhatnak. Amikor pedig egy ismerősöm meghallotta, hogy Kecskéstelepről szól majd a „Szeged peremén” sorozat következő része, így parancsolt rám: *feltétlenül kérdezd ám meg, mi lett az ügyesen elprivatizált Kandó Kálmán utcai erdőrész sorsa...*

– Ami a vasúti aluljáró ügyét illeti, ma már szinte biztosra vehető, hogy ekkora beruházásra senki nem áldoz itt százmilliókat. Hiszen már belátható közelségben az autópálya, s ha minden jól megy, pár éven belül a Balkánra igyekvő forgalom elkerüli a kecskési csomópontot. A MÁV biztonsági rendszerének pár éve befejezett rekonstrukciója pedig nyújt annyira megnyugtató megoldást, hogy a helybéli utazásokban ne legyen hosszabb fennakadás. Ami a Gera Sándor utcai útépités ügyét illeti, kétféle visszhanggal találkozni Kecskésen. Az itt élők egyik csoportja nagyon nem akarja annak megvalósítását, aki viszont mellette voksol, az nagyon szeretne mihamarabb *közlekedni is* azon az úton. Jömagam az utóbbi véleményemmel tudok azonosulni, mert meggyőződésem, hogy a 2000. év felé közeledve *reális igény, hogy egy város két körzete úttal legyen összekötve*. Biztos vagyok abban is, hogy korántsem lesz ennek az útnak akkora a forgalma, amelytől alapvetően megváltozna Kecskéstelep biztonsága. *Az iskolafejlesztés szükségességében viszont mindenki egyetért*. Ám az anyagi lehetőségek szűkösége miatt be kell látni, hogy a fejlesztés csak fokozatosan, több lépcsőben valósulhat meg. Az adhatna nagyobb lendületet egy esetleges beruházásnak, ha sikerülne komolyabb összegű pályázati pénzhez jutni. Arra viszont sajnos nem tudok mindenkit kielégítő receptet adni, miként kellene összebékíteni a reptér zajára panaszkodókat, s a pilótákat. Megtűlésem szerint a békés egymás mellett élés szabályainak szigorú betartásával, a másik érdekeinek figyelembe vételével, nem kevés kompromisszumkészséggel lehet úrrá lenni a vitákon. Mert arra nem sok az esély, hogy Szegednek egyhamar új repteret építene valaki is, távolabb a várostól. Végül pedig az ügyesen elprivatizált erdőszárvól: megnyugodhatnak a kecskésiek, immáron jogerős bírósági döntés állította vissza az eredeti állapotot. Az persze még rejtély, hogy ezek után, egy újabb privatizáció eredményeként milyen sors vár az ottani fákra – mondta Papp Zoltán képviselő. S így búcsúzott: bár nem igazán Kecskéstelep problémája, de a kajak-kenu világbajnoksághoz közeledvén jó lenne azt látni, hogy megtisztul, rendezetté válik a *vasúti töltés környéke a móravárosi oldalon is*, hiszen az a látvány, ami most fogadja ott az utazókat, nem éppen európai normákat követ.

Mennyire igaza van a szerenátornak! Mi pedig csak azt szeretnénk megtudni, hogy a közös (s)óhaj elhallatszik-e a város házáig, s történik-e valami konkrétum is az ottani szemé- és törmelékhegyek elhordása ügyében...